

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лужинецького Анатолія Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 111 Кримінально-виконавчого кодексу України

Київ
6 грудня 2023 року
№ 198-3(І)/2023

Справа № 3-193/2023(358/23)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Кривенко Віктор Васильович (голова засідання, доповідач),
Петришин Олександр Віталійович,
Філюк Петро Тодосьович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лужинецького Анатолія Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 111 Кримінально-виконавчого кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Лужинецький А.О. із клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 3, частині першій статті 9, статті 23, частині другій статті 24, частинам першій, другій статті 28, першому реченню частини першої, другому реченню частини другої статті 51

Конституції України (конституційність) частину четверту статті 111 Кримінально-виконавчого кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з частиною четвертою статті 111 Кодексу засуджені, які працюють та перебувають у виправних колоніях мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання, мають право на щорічний короткочасний виїзд за межі колонії тривалістю 14 календарних днів.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що „оспорюваний припис Кодексу не урегулює питання короткочасних виїздів за межі колоній осіб, які працюють, довели своє виправлення та перебувають у виправних колоніях максимального рівня безпеки, будучи засудженими до довічного позбавлення волі“.

Вінницький міський суд Вінницької області ухвалою від 13 вересня 2023 року відмовив у задоволенні клопотання засудженого Лужинецького А.О. про надання йому дозволу на короткочасний виїзд за межі виправної колонії.

Вінницький апеляційний суд ухвалою від 17 жовтня 2023 року апеляційну скаргу Лужинецького А.О. залишив без задоволення, а ухвалу Вінницького міського суду Вінницької області від 13 вересня 2023 року – без змін, зазначивши, що право на щорічний короткочасний виїзд за межі колонії мають не всі засуджені, а лише ті, що перебувають у колоніях мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання, а оскільки засуджений Лужинецький А.О. відбуває покарання у виправній колонії максимального рівня безпеки, то положення частини четвертої статті 111 Кодексу на нього не поширюється.

Автор клопотання вважає, що внаслідок застосування судами частини четвертої статті 111 Кодексу зазнали порушення такі його „права і обов'язки“: „право на повагу до людської гідності в ув'язці із правом на виправлення, правом на визнання доведеності особою свого виправлення та правом особи, яка працює на щорічний короткочасний виїзд за межі колонії тривалістю 14 календарних днів“, „право на визнання доведеності особою свого виправлення в ув'язці із правом на виправлення“, „право на відсутність

дискримінації за правовим статусом шляхом ігнорування доведеності особою свого виправлення“, право „на утворення сім'ї“, обов'язок „повнолітнього сина піклуватися про свою непрацездатну матір, тяжка хвороба якої загрожує її життю“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз змісту конституційної скарги свідчить про те, що суб'єкт права на конституційну скаргу фактично твердить про відсутність законодавчого регулювання питання щорічного короткочасного виїзду за межі колонії засуджених, які працюють та перебувають у виправних колоніях максимального рівня безпеки.

Відповідно до юридичної позиції Конституційного Суду України „з огляду на те, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову (частина перша статті 6 Конституції України), Конституційний Суд України не може втручатися у діяльність законодавчого органу державної влади та заповнювати прогалини у законах“ (абзац третій пункту 4 мотивувальної частини Ухвали від 10 березня 1998 року № 1-уп/98).

Отже, заповнення прогалин у законах не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Згідно з частиною першою статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу.

Частиною четвертою статті 111 Кодексу визначено, що засуджені, які працюють та перебувають у виправних колоніях мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання, мають право на щорічний короткочасний виїзд за межі колонії тривалістю 14 календарних днів.

Вінницький апеляційний суд установив, що Лужинецький А.О. не належить до категорії засуджених, права й обов'язки яких регулює частина четверта статті 111 Кодексу. Отже, положення Кодексу, яке оспорує Лужинецький А.О., не є застосовним у його справі.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лужинецького Анатолія Олександровича на підставі

пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**